

*Hele gudstjenesten var vendt på hovedet , så vi begyndte med slutningen (velsignelsen) og sluttede med indledningen - for **Guds rige er ”den omvendte verden.”***

1. Du, Gud, bygger kirke - og vi tørre bene forvandles ved Ånden til levende stene, opbygges til huset, som står uden vægge; din omsorg er mur, og din fred husets tække.

2. Og her i dit hus ved dit bord er vi gæster. Dog bor vi i huset som konger og præster. Her fri'r du vort sprog af dets jordbundne lænker, så ordene skaber, hvad kærligt du tænker:

3. at små bliver store, og fattige rige, at tjene blir hvile, og kroget blir lige, og når vi er ude, først da er vi inde i huset, hvor du, Herre, selv er at finde.

4. Du bygger dit tempel på jord i vor ringhed, hvor end du tilbedes i ånd og i sandhed. Tak, Herre, vi her af din nåde må være et sted, hvor der bygges et hus til din ære.

5. O bygmester, byg, til dit hus når din Himmel, og røster af engles og menneskers vrimmel forenet lovsynger dit navn over alle. Din kirke står fast, om så kloderne falde.

SPG 1986

HVEM KAN STÅ PÅ HOVEDET?

Er her nogen, der kan stå på hovedet? - vis det! (*Mathias kunne stå på hovedet!*)

Da jeg var dreng: mærkelige tanker - det har fulgt mig siden.

Jeg så en flue, der gik på loftet. og så tænkte jeg: ”er det den, der går på hovedet, eller er det i virkeligheden os - hvis alting vender på hovedet, så er der jo ikke nogen, der lægger mærke til det.” En underlig tanke - ikke?

Men i virkeligheden er det sådan, at alting vender på hovedet.

Jesus sagde tit: ”Omvend jer, for Guds rige er nær!”

Og så tænkte jeg: Jamen, hvis jeg omvender mig, så kommer jeg jo til at vende væk fra Jesus, for jeg har altid troet på Jesus.

Men senere opdagede jeg, at jeg ikke skulle omvende mig sådan ↔, men sådan ↕- for Guds rige, som Jesus inviterer os ind i er den omvendte verden.:

Hos Gud er de små de store - den der selv er svag, er den stærke - det er bedre at give end at få - den, der gør noget forkert, bliver ikke straffet, men tilgivet. Og vi kunne blive ved.

Det skyldes Guds kærlighed, der er så stor, at vi slet ikke fatter det.

Sådan er Guds rige - Guds verden - og den verden blev vi egentlig skabt til at leve i og være en del af.

Men vi mennesker har vendt hele livet på hovedet. Så i vores verden er det vigtigt at være stor og stærk og rig - at få så meget som muligt, og have styr på alting og have magt over tingene (og somme tider over hinanden) - Og hvis nogen gør noget forkert, så falder hammeren.

Sådan er vores verden. Guds verden er lige modsat - den omvendte verden. Men i virkeligheden er det vores verden og vores liv, der vender på hovedet. Derfor sagde Jesus: ”Omvend jer!”

Normalt prædiker præsten for menigheden, men denne søndag var det menigheden, der prædikede for præsten: Steen Erik og Jette fortalte hver sin historie om dengang d, som ganske unge blev døbt.

Derefter læste Lise dagens prædikentekst fra Mattæusevangeliet kap. 3 v. 13-17.

KOMMENTAR:

Én ting er ikke til at lave om på, selv om det hele vender på hovedet: Præsten kan ikke tie stille ! Nu har vi hørt dagens prædiken fra Steen Erik og Jette - og bagefter hørte vi prædikenteksten, som Lise læste - historien om, da Jesus blev døbt.

Det er virkelig en på-hovedet-historie.

Johannes Døberen prædikede derude i ørkenen, og folk kom derud for at høre ham. Han sagde: "I må omvende jer til Gud, for hans rige nærmer sig."

Og som tegn på at folk omvendte sig, blev de døbt. Johannes lagde dem simpelthen ned i vandet i Jordanfloden og rejste dem op igen, så de blev vasket over det hele -- som tegn på at alle de gamle synder var vasket væk, og nu kunne de begynde på en frisk i Guds omvendte verden.

Så kommer Jesus ud til Johannes og vil døbes. Og det er helt omvendt - for hvem var Jesus? Guds Søn. Det var ham, der kom til vores verden med Guds rige - Guds omvendte verden. Skulle han omvende sig? Nej.

Det var også derfor Johannes protesterede - han havde brug for at blive døbt af Jesus. Men Jesus holder på, at han *skal* døbes. For sådan vil hans Far i Himlen have det.

Jesus omvendte sig ikke, for så ville hans liv og hans hjerte vende på hovedet i forhold til Gud. Men han vil helt ind i tæt fællesskab med alle os mennesker, der vender forkert i forhold til Gud. Han var jo født på vores jord for at vi skulle finde vej ind i Guds rige - den omvendte verden.

Jesus vidste præcis, hvad han var her i vores verden for. Men han var ikke rigtig begyndt på det endnu.

Det var sådan dengang, at fra man blev født til man var ca. 12 år, blev man regnet som barn. Fra man var 12 til man blev 30 år blev man regnet som ung. Først når man var 30 år blev man regnet som voksen. Indtil da havde man ikke rigtig noget at skulle have sagt.

Nu var Jesus blevet 30 år, og først nu kunne han begynde på det, Gud havde sendt ham for at gøre, for indtil han blev 30, var der alligevel ingen, der ville høre på ham.

Det første han så gør, er at blive døbt - ligesom alle dem, der trængte til at vende om ↑↓. Hans dåb var altså en slags indvielse til den tjeneste, han havde - et højtideligt startskud: 'Nu begynder jeg, og ved at blive døbt viser jeg det både for mennesker og for Gud - så jeg ikke kan løbe fra det.'

Ved at blive døbt gik Jesus helt ind i tæt fællesskab med alle os mennesker, der vender forkert i forhold til Gud - uden selv at komme til at vende forkert - for at vi skulle lære Gud og hans omvendte verden at kende. Og sådan færdedes Jesus blandt mennesker, lige indtil han døde på korset for alle menneskers skyld.

Nu var Jesus blevet døbt og indviet til sin gerning. Nu skulle Jesus altså til at fortælle og vise alle mennesker, hvad Guds omvendte verden var for noget. Så er det jo meget nærliggende at tænke, at det første, Gud så ville sige til Jesus, var noget om, hvad han nu skulle tage fat på - for det var jo vigtigt, det han skulle.

Men igen er det helt omvendt - for hvad siger Gud til ham?

"Her er min elskede søn. Det er ham jeg har valgt." - eller sagt på en anden måde: Gud gav ham en ordentlig krammer og sagde: "Jeg elsker dig!"

For det at tjene Gud er i virkeligheden ikke at gøre en hel masse. Det er først og fremmest at tage imod Guds kærlighed - at suge til sig af Guds kærlighed. For kun sådan har man noget anderledes, nyt, omvendt at give af til andre mennesker i vores på-hovedet-verden.

Da Jesus så havde vandret mange kilometer ad de støvede landeveje, og havde mødt mange mennesker og havde delt ud til højre og venstre af Guds kærlighed på alle tænkelige måder - og da han havde givet sit liv i døden på korset for alle menneskers skyld - og var opstået fra de døde - - så sagde han til sine disciple: »Jeg har fået al magt i himlen og på jorden. Derfor skal I rejse ud til alle verdens folk og få dem til at følge mig. I skal døbe dem så de tilhører Gud, vores far, Sønnen og Helligånden, og I skal lære dem at gøre alt det jeg har sagt. Jeg lover at jeg er med jer så længe verden er til.»

Jesus sagde altså, at vi også skal døbes - ligesom han selv blev døbt.

Jeg har troet på Jesus, så længe jeg kan huske. Jeg har altid vidst, at det bedste var at følge ham - og det har jeg altid gerne villet gøre.

Men med de virkeligt store og vigtige ting i livet er det sådan, at det ikke er nok at tænke eller at føle, at det vil man. De virkeligt store og vigtige ting bliver ikke til virkelighed i vores liv, før vi siger det højt og klart og utvetydigt.

Det at følge Jesus, at ville gå sammen med ham i Guds omvendte verden midt i vores bagvendte verden - det er så stor en ting, at det må siges med hele hjertet og med hele kroppen.

Her har Jesus jo givet os en rigtig dejlig måde at sige det på - ved at blive døbt siger vi ja til at følge Jesus i Guds omvendte verden - vi siger ja med hele hjertet og hele kroppen - med hele "mig".

Når vi gør det - hvad siger Gud så til os? "Fint - nu vil du følge Jesus - så skal du gøre det og det og det og dit og dat!" ?? Nej - han siger ganske det samme til os, som han sagde til Jesus, da han blev døbt: Stor knuser - "Jeg elsker dig!"

Og hvor er det godt! For det er kun på grund af Guds grænseløse kærlighed at vi tør følge Jesus i Guds omvendte verden midt i vores bagvendte verden.

FASTELAVN ER MIT NAVN - HVAD ER FASTELAVN, OG HVAD ER FASTE?

Nu er vi efterhånden nået hen i starten af vores omvendte gudstjeneste, så må vi hellere lige finde ud af, hvad det er for en gudstjeneste, vi holder : Det er fastelavns-gudstjeneste.

Fastelavn er en fest man har holdt fra gammel tid lige før man skulle begynde på fasten. Fasten er 40 dage før påske - det er sådan en stille tid - en tid til eftertanke og bøn.

Faste betyder jo egentlig at lade være med at spise. Og i gamle dage og stadig i nogle kirker faster man i de 40 dage, f. eks. ved at lade være med at spise kød og flødeskumskager og slik.

Da Jesus var blevet døbt, blev han af Helligånden ført ud i ørkenen, hvor han fastede i 40 dage og 40 nætter. Det er det, der har givet idéen til vores fastetid.

Og det med ikke at spise noget. det har det formål, at man skal vende sit sind og sine tanker væk fra sig selv. Vi skal ikke bekymre os om, om vi nu har det superfedt eller sjovt, men vi skal vende sind og tanke væk fra os selv - opad mod Gud og udad mod andre mennesker, for at vi selv skal se: Hvilken vej vender mit liv, mit hjerte? - vender det op eller ned i forhold til Guds omvendte verden?

Når vi tænker over det, så kan vi let få dårlig samvittighed - jeg kan i hvert fald. Men dårlig samvittighed kan ikke bruges til ret meget.

Den bedste måde at bruge fastetiden på er at undersøge Guds ubegribeligt store kærlighed. Både som vi får fortalt om den i Bibelen - og - mindst lige så vigtigt: som vi oplever den i hverdagen. Når det er det, vi retter sind og sans og tanker imod, så opdager vi, hvor lidt det betyder, om vi nu også får dit eller dat eller store bøffer eller slik og cola. Det er slet ikke det, der viser os Guds kærlighed - det er noget langt, langt større.

Det kan I selv give jer til at undersøge og udforske i de 40 dage indtil påske.

Og når det så er sådan en eftertanke-tid, vi går ind i, så kan det jo være, at nogen af jer kommer til at tænke: ”Jeg vil faktisk gerne døbes. Hvordan bliver jeg lige det?”

Det er ikke spor indviklet: Så går man bare hen og siger det - måske først til sine forældre eller til en god ven. Og så siger man det til præsten. Så tager vi en snak om det.

Der skal to ting til, for at jeg kan døbe nogen:

- 1) Jeg skal vide, at den, der vil døbes, har hørt evangeliet om Jesus.
- 2) Jeg skal høre ham eller hende selv sige: ”Jeg tror på Jesus og ønsker at høre sammen med ham.”

Men hvad enten du er døbt eller ej, så brug fastetiden til det, den er beregnet til: Tænk over: Hvilken vej vender mit hjerte og mit liv? - Tænk over det ved at udforske og undersøge Guds grænseløse kærlighed.

Glædelig fastetid!

Sig tak fra dit hjertes dyb,
sig tak til Faderen,
sig tak, fordi han gav os
Jesus Krist, Guds Søn.

Og nu si'r den svage: Jeg er stærk!
og den fattige: Jeg er rig!
på grund af alt, hvad Gud har gjort for mig!

Sig tak!